

...התיאור של כשלון התיאור של כשלון התיאור...

על חסימה ונגישות בכתיבה על תקופת שנות התשעים הישראליות

מאת אדם קפלן

החל מאמצע שנות התשעים החלו להתפרסם בישראל מאמרי סיכום תקופתיים, המתבוננים על תקופה זו כעל מכלול בעל מאפיינים רעיוניים משותפים, ושואפים לתמצת ולמסגר אותה בדפי ההסטוריה. ההבדלים בין אותם טקסטים ישראלים רבים מן המשותף להם, אך נדמה כי רובם סובבים, במודע או שלא, סביב מאפיין משותף המופיע באופן ברור - תיאור ועיסוק בחוסר היכולת לתאר. מסקנותיהם, המהדהדות את אופיו הפוסטמודרני של העשור, מבטלות באופן שיטתי את לגיטימצית הזיכרון או הייצוג ההיסטורי, וטוענות למעשה ש'מי שלא היה שם, לא יכול לדעת'. כך, דרישתו של הקורא המאוחר לתיאור היסטורי, נתקלת בטענות אידיאיות ומרוחקות, השוללות את בסיסן התיאורטי. חלקו השני של המאמר מתמקד בגישות עכשוויות לתיאור המציאות כהליך מתמשך, המבהירות את ההבדלים המרכזיים בין טקסטים הכלולים בלופ השלילה העצמית לאלו המנסים להתנגד לו, ומציעות כלים להתמודדות עם מערכת היחסים בין הכותב, הנושא והקורא.

...Describing the Failure of Describing The Failure of Describing...

On Accessibility and Blockage in Writings About the Israeli Nineties

by Adam Kaplan

This article aims to describe a recurrent aspect in historical-cultural texts that consider 1990s Israel. The differences between these texts outnumber their similarities, yet many of them deal with the limitations of expressing a sufficient description of that time period. Their conclusions, echoing the postmodern nature of that era, de-legitimize historical representation, and claim that *one who wasn't there would never be able to understand*. Therefore, subsequent readers' anticipation for historical description is met by distanced idealistic claims, which contradict the texts' theoretical justifications. The second part of this article identifies the differences between these texts and others that sidestep their contradictions. This is done through focusing on multiple approaches of constructing the relationship between the writer, the subject and the reader.